

Više o...

Sardinija i Korzika – san Mediterana

Periodi realizacije: proleće

Udaljenost regije od Beograda: oko 1100 km do luke Livorno + 350 km
brodom do Sardinije

Ovo putovanje je zaista posebno! Uvrštena su dva divna ostrva Mediterana, jedno koje pripada Italiji (Sardinija), i drugo koje pripada Francuskoj (Korzika). Potpuni ugođaj za sve one koji žele nešto više od putovanja!

Do ostrva Sardinija stižemo brodom – feribotom iz toskanske luke Livorno. Putovanje brodom traje celu noć, odnosno oko 8 sati plovitve. Brod isplovitva u 22.30h iz Livorna i stiže ujutro oko 06.30h u sardsku luku Olbija. Povratak je brodom iz Olbije u 21.30h sa plovitvom od oko 8 sati u Livorno se stiže oko 05.30h ujutro. Naravno, i do Korzike se mora brodom, ostrvo je u pitanju, ali je vožnja između Sardinije i Korzike mnogo kraća i iznosi svega nekih sat vremena plovitve. Sa Sardinije brod za Korziku isplovitva u 07.00 časova ujutro iz luke Santa Tereza Galura, a sa Korzike iz luke Bonifačio za Sardiniju brod se vraća u 20 časova.

**15
godina**

sa vama

Livornjska 8
Novi Sad,
21000

021424284

office@fantast.rs

fantast.rs

FERIBOT ZA SARDINIJU se nalazi u vlasništvu kompanije „Grimaldi Lines“ koja sa nekoliko brodova tokom cele godine saobraća na liniji Livorno – Olbija – Livorno. Ferioti koji saobraćaju na ovoj liniji su standardne kategorije i služe za prevoz putnika, robe i vozila. Naravno, ne radi se apsolutno o krstarici, već o brodu koji ima skromne sadržaje, u vidu restorana, aperitiv bara, recepcije i smeštajnih kabina, standard i superior kategorije, unutrašnjih kabina bez okna i spoljašnjih kabina sa oknom. Sve kabine su četvorokrevetne i poseduju dva standardna ležaja + dva ležaja na sprat. Sve kabine poseduju kupatilo, odnosno tuš-WC sa odvodom. Kabine ne nude nikakav komoditet i apsolutno nisu u rang hotelne sobe, ali zato nude ležaj za odmor tokom noćne vožnje. Putnici koji nisu odabrali smeštaj u kabine imaju obezbeđena tzv. „poltrone“ sedišta, odnosno neku vrstu avio sedišta u zajedničkoj prostoriji. Neudobno svakako, čim je zajednička prostorija tu je i puno ljudi i mnoštvo elemenata koje će Vam ometati odmor – san.

SARDINIJA je ostrvo koje pripada Italiji, takođe je i posebna pokrajina Italije sa visokim stepenom autonomije, svojim starosedelačkim stanovništvom (Sardi) i posebnim jezikom koji je uz italijanski kozvanični jezik Sardinije. Zaprema površinu od oko 24.100 km². Na ostrvu živi oko 1,7 miliona stanovnika. Glavni i najveći grad Sardinije je Kaljari, a ostala veća mesta su Sassari, Olbija, Nuoro, Alghero... Sardinija je jugozapadna i ostrvska pokrajina Italije, smeštena u zapadnom Sredozemlju, zapadno od ostatka apeninskog dela države. Najbliže kopno je francuska Korzika, koja se nalazi svega 11 km severno od Sardinije. Na istoku se nalazi Tirensko more, a na jugu i zapadu Sredozemno more. Obala je mahom kamenita i teško pristupačna, sa mnogo dubokih zaliva. Ostrvo je dugo 260 km, a široko do 140 km, i pretežno je planinskog karaktera. Prema arheološkim nalazima, ostrvo je naseljeno oko 6000. godine pre nove ere. Feničanska kolonizacija ostrva počinje oko 1000. godine p.n.e., a nekih 500 godina kasnije, celo ostrvo zauzima Kartagina. 238. godine p.n.e. ostrvo preuzimaju Rimljani. Posle pada rimskog carstva usledilo je nekoliko burnih vekova. Prvo su u 6. veku ostrvo opustošili Vandali. Potom ostrvo dolazi pod vlast Vizantije, koja masovno uvodi hrišćanstvo. Međutim slabljenjem Vizantije i jačanjem Saracena, koji su gusarili ovim oblastima od 8. do 10. veka, došlo je povlačenja stanovništva u unutrašnjost, gde je ono postepeno razvilo odlike zatvorene i primitivne kulture. Oko 900. godine ovde se javlja niz samostalnih oblasti, koje uskoro padaju pod uticaj Đenove. Ovakvo stanje je ostalo do kraja 13. veka uz povremene upade vojske države Pize. 1282. g. Normani sa Sicilije istiskuju Đenovu sa tog područja. Sledećih nekoliko vekova Sardinija je bila pod vlašću vladara sa Sicilije. Od ove države se tu posle nekog vremena obrazuje Napuljska kraljevina, koja se održala do ujedinjenja Italije 1861. godine. Interesantna je zastava Sardinije sa crvenim krstom Sv. Andreje koji belu površinu deli na 4 dela, i u svakom od ta 4 dela nalazi se glava crnca sa belim povezom preko čela. Slična je zastavi Korzike koja takođe ima na sebi 4 crnca ali sa povezom preko očiju. Zašto? E, to je jedna od 1000 interesantnosti vezanih i za Sardiniju i za Korziku, te je najbolje da to i saznate na licu mesta!

ALGERO je po mnogima najinteresantniji grad Sardinije, možda zbog toga što se u ovom gradu govori katalonskim jezikom, što je zaista interesantno i malo čudno... Ovo je grad koralja, i na svakom koraku ćete videti prodavnice koje prodaju korale, odnosno razne predmete napravljene od koralja, i naravno prelepi nakit. Slikoviti istorijski grad na severozapadu Sardinije. Gradić broji 44 000 stanovnika, peti je po veličini na Sardiniji i najveća je luka na ostrvu. Starim gradom dominira katedrala Algero, sagrađena u katalonskom gotičkom stilu i crkva svetog Majkla koja je jako ućljiva u panorami grada zajedno sa svojom kupolom napravljenom od razolikih pločica. Veliki broj uličica podseća na lavirint, sa mnoštvom trgova. Na zidovima starih kuća izložene su slike stanovnika Sardinije. Oni važe za najstarije stanovnike sveta, pošto je veliki broj njih starijih od 100 godina.

KASTELSARDO se nalazi na severozapadnoj obali ostrva koju zapljuskuje Sredozemno more. Ovo mesto, sa svega 6000 stanovnika i na 114 metara nadmorske visine, spada u red najlepših sela Italije. Srednjovekovni grad se vijugavo penje do vrha malog brdašca, te sam pogled na ovo mesto zaista deluje fantastično, posebno u večernjim satima. Srednjovekovni zamak na ovom mestu koje je bilo od izuzetnog strateškog značaja gradi se početkom 12. veka od strane vladarske porodice Dorija iz Đenove, kada je Sardinija bila u sastavu Maritimne Republike Đenove. Podno zamka, kasnije nastaje naselje. Ispod samog Starog grada, nalaze se dva zaliva, na istoku i na zapadu od brdašca na kojem je sazdan Kastelsardo. Oko tih zaliva su mala letovališta sa hotelima, restoranima i barovima. I upravo smo mi i izabrali za bazu programa ovo mesto iz kojeg ekskurziramo po Sardiniji i na Korziku.

KALJARI je glavni i najveći grad Sardinije. Nalazi se na jugu ostrva i u njemu živi oko 160.000 stanovnika. Kao i Rim, Kaljari je podignut na sedam brežuljaka, podno kojih se nalazi divni Zaliv Andela (Golfo degli Angeli). Grad je prepun restorana i barova, ali i prodavnica. Castello (utvrđenje) je najstariji deo grada, smešten je na vrhu brda. Predstavlja sjajan vidikovac odakle „puca“ pogled na Zaliv Andela i ceo Kaljari. Kastelo je utvrđeni grad, opasan zidinama, na kojima su najistaknutiji dva tornja podignuta s početka 14. veka – Kula Svetog Pankracija i Kula slona, koja zapravo ima skulpturu malog slona iznad ulaza. Katedrala je iz 13. veka, nalazi se na trgu Piazza Palazzo, a projektovale su je arhitekta iz Pize, na mestu gde se nekada nalazila crkva Svete Cecilije. Svakako treba videti i trijumfalni luk Umberta I, kao i eklektičko zdanje Gradske većnice.

OLBIJA je grad koji se nalazi u severoistočnom delu Sardinije, i u njemu živi oko 55.000 stanovnika. U gradu se nalazi sedište italijanske ratne mornarice. Takođe, luka Olbije je izuzetno frekventna, i sa susednom lukom Golfo Aranči, čini glavne prometne luke Sardinije, jer u njih uplovljavaju gotovo svi feriboti sa kopna Italije. Olbija se kao naselje razvila iz grčke kolonije, njom su potom ovladali Rimljani, te je postala slavna kad je kod nje 259. pne. Rimska vojska pobedila Kartaginu. Olbiju su obnovili i uneli joj svežu krv kolonisti iz Pize koji je nastanjuju na samom kraju 12. veka. Olbija je bila važan centar srednjovekovnog „Guidicata Gallura“, to je bio način na koji je tad Sardinija administrativno i sudski bila podeljena. U gradu se nalaze dve stare crkve, Bazilika sv. Simplicija iz 11. Veka i crkva sv. Apostola Pavla. Arheološki muzej u Olbiji poseduje veoma bogatu riznicu eksponata od praistorije, antike do srednjeg veka.

PORTO CERVO je najekskluzivnije letovalište Sardinije, centar čuvene Costa Smeralda, odnosno smaragdne obale. Ovo ekskluzivno naselje kreirao je arapski princ Karim Aga Kan sa još nekoliko investitora, i pretvorio ga u pravi mali raj sa oko 2000 stanovnika, fantastičnom obalom i plažama, i vrhunskim hotelima. Svakako, tu je i ekskluzivna marina za uplovljavanje jahti koje dovoze dvetski džet-set do ovog mesta, da uživaju na peščanoj plaži i smaragdnom moru. Od 10 najskupljih hotela na svetu, čak tri se nalaze u ovom ekskluzivnom mestu. Hotel „Cala di Volpe“ se pojavljuje u filmu o Džems Bondu iz 1977. godine, „The Spy Who Loved Me“.

KORZIKA je ostrvo u Mediteranu koje pripada Francuskoj. Nalazi se severno od Sardinije, i južno od Ligurije. Zapljuskuju ga tri mora, Tirensko, Ligurijsko i Sredozemno more. Zaprema površinu od oko 8680 km², i na njemu živi oko 350.000 stanovnika. Pretežno je planinskog karaktera, a nizije su rezervisane isključivo za usko priobalno područje. Obala Korzike je nazubljena i nepristupačna, duga nešto malo preko 100 kilometara. Korzika je bila u sastavu Kartagine sve do 237. p. n. e., kada dolazi pod vlast Rima gde ostaje sve do 6. veka i propasti imerije. Kasnije ostrvo menja gospodare, uključujući Arape (Maure) i Lombarde, dok nije pala 1282. pod Đenovu. Korzika uglavnom ostaje pod Đenovom do 1768., uz manje prekide kada njome ovladavaju Aragonci i Francuzi. Francuska je konačno kupila Korziku 1768. godine, i od tada sastavni je deo njene teritorije. Značajna ličnost korzičke istorije je general Paskal Paoli (1725—1807.), koji se borio za korzičku nezavisnost i protiv Đenove i protiv Francuske. Sa njim Korzika dobija svoj amblem mavarske glave, po periodu Mavarske vlasti (850—1034). Najslavniji stanovnik Korzike je sasvim sigurno napoleo Bonaparta koji je rođen u prestonici Korzike, gradu Ajaču. Pored glavnog i najvećeg grada Korzike, Ajača, svojim značajem i veličinom se ističu Bastija, Bonifačo, L'Il Rus, Kalvi i Korte. Žive saobraćajne – brodske veze se održavaju sa Nicom, Marsejom, Đenovom, Livornom i Čivitavekijom. Između Korzike i Sardinije se nalazi uski Bonifačo moreuz, sa najfrekventnijim putničkim i robnim lukama u Bonifaču sa korzikanske strane i Santa Tereza Galura sa sardske strane.

BONIFAČO se nalazi na južnoj obali Korzike, na istoimenom zalivu, a prilazak ovom gradu u jutarnjim satima, kada sunce izranja iz morskog plavetnila, je zaista trenutak za večno sećanje. Podignut je na strmom odseku, klifu, iznad prirodnog zaliva, i zaista njegov položaj izgleda nestvarno! Poznat i kao "Tvrđava na steni", Bonifačo je grad koji sve više privlači pažnju putnika koji žele da poste neiskomercijalizovane destinacije. Gužvi na kaldrmisanim ulicama gotovo nikad da nema, uprkos lepotama koje ovaj grad pruža. Dno mora je ovde prekriveno olupinama piratskih brodova i antičkim galijama. "Banifaziu", kako se na Korzici zove ovo mesto, ima mnogo toga što treba zaštititi. Postoji legenda prema kojoj se Bonifačo spominje u Homerovoj "Odiseji". Grčki junak se našao na ostrvu na kome su bili kanibali, a veruje se da je u pitanju baš ovo mesto.

AJAČO je glavni i najveći grad Korzike sa oko 70.000 stanovnika. Za ovaj grad se govori da predstavlja grad nad kojim lebdi Napoleonov duh, budući da je ovaj veliki francuski vojskovođa i car, upravo rođen u njemu. Moderni Ajačo je obgrlio celi zaliv. Turistički centar se prirodno nalazi u istorijskom jezgru grada. Verovatno je to trg „Place Foch“, ili možda obližnji „Place De Gaulle“. Zanimljivo da na Trgu Foch nije statua francuskog maršala Foša, vrhovnog zapovjednika savezničke vojske u Prvom svetskom ratu, već je tu Napoleonov kip kojeg čuvaju četiri lava. Ni na Trgu de Gola nije spomenik generala De Gaulla, već Napoleon na konju okružen sa svoja četiri brata. Od Trga Foch do đenovske utvrde koja štiti ulaz u zaliv, vodi ulica Rue Bonaparte, a od Trga De Gaulle do utvrde, ulica Rue Roi de Rome (Kralj Rima je bio Napoleonov sin, Napoleon II). Od ulice koja spaja ta dva trga ide glavna ulica u Ajaču – Cours Napoleon... Dakle, sve je u ovom gradu u znaku Napoleona Bonaparte. A grad je zaista prelep!